

13.s.e.trin

Jesus har et rige, et land, og er, forstår man, er en slags konge. Han ser ganske vist ikke ud af så meget, har hverken scepter eller krone på hovedet, eller bærer rige og fornemme klæder. Hans disciple er heller ikke soldater. De er ikke meget bevendt hverken til erobringer eller til forsvar. Hans følgere er en sær broget våbenløs flok. De bærer højest en kniv, til at skære et nedfaldent æble over med og åbne et granatæble med.

□

Jesus er imidlertid konge. Man taler om ham som en konge, en mand med et land i sigte. Det har den mor, vi møder i evangeliet i dag, forstået. Hun er mor til to af Jesu disciple, benævnes Zebedæussønnernes mor, dvs. hun er mor til disciplene Jakob og Johannes.

Hun vil gerne sikre sine sønner en god fremtid i Jesu rige tæt på ham. "Sæt dem ved din side", beder hun derfor Jesus.

Moderens anmodning om, at netop hendes to børn skal frem i forreste række, giver imidlertid anledning til konflikt og strid. De andre bliver vrede på de to, da de hører, hvad deres mor har gjort:

"Nå, Andreas og Johannes vil nok frem i rækken", siger en. "De tænker da også kun på sig selv, sender endda deres mor frem for at bane deres egen vej", siger en anden og ryster på hovedet. "Ja, den plads havde jeg dig tænkt mig selv", tænker en tredje. "Måske jeg skulle sende min familie ud for også at fremme min sag", siger en fjerde.

Sådan går verdens spil i gang, præget af denne kamp om pladserne, denne skubben og massen sig frem, som altid præger verden. Denne verden, vi kender. præget af rivalisering, misundelse, skepsis og vrede. Den lille hændelse spejler en stærk mekanisme i vores samfund og liv med hinanden.

□

"Stop", siger Jesus til disse disciple og til alle sine tilhørere:

"Stand den palaver. Hold op med at mase på. Sådan skal det ikke være blandt jer. Glem jeres magtkampe og intriger. Jeres evige positionering. Det kan godt være, I er mærket af livet her i verden – I er jo selv med i verdens spil – men i mit rige er det anderledes. Her har I ingen grund til at kæmpe om pladserne. Her hjælper ingen lobbyisme hverken fra familie eller andre, I bruger til at fremme jeres egen sag.

Glem det! Mit rige bygger på Guds nåde og barmhjertighed, og hvor opgaven er enkel og klar: Elsk Gud og tjen din næste. Den, der vil være stor blandt jer, skal være jeres tjener. Størst er det her at

skubbe sig selv til side, ikke for at gå i et med tapetet og forsvinde i det fælles, men fordi det vigtigste er at fokusere på andre end sig selv.

Mit rige, siger Jesus, bygger på en forståelse af og en tro på, at vi lever i et fællesskab, i en gudsgivet verden, hvor vi dybeste set skylder Gud alt og skylder at elske og værne om vores næste.

Dette Guds rige, mit rige, siger Jesus, er derfor et håbets rige, hvor du som menneske skal turde tro og håbe på, at nogen vil række ud efter dig, der hvor du end sidder også i mørket og i dybet.

Lev i det håb.